

[Fisker.]

Forestilling om, hvad der er Forslagets Hensigt, men i den offentlige Debat, der skal føres om Skattespørgsmaal, vil der altid kunne argumenteres fuldkommen sagligt baade for og imod, og man tjener ingen, ej heller sig selv, ved at gøre noget som helst Brud herpaa. Jeg har paa et Møde ude i en Landkommune været stillet overfor den Paa-stand fra Venstres Ordfører, at naar dette Forslag gennemførtes, vilde det betyde følgende Skatteomlægning, og saa nævnte han en Række Navne og Ejendomme i den paa-gældende Kommune, hvoraf nogle vilde faa Afslag og nogle vilde faa Paalæg. Han kunde ogsaa godt opgøre det baade i Kroner og Øre, hvor meget enhver vilde faa, plus eller minus. Jeg maa tilstaa, at jeg, hvis jeg skulde karakterisere denne Virksomhed efter Fortjeneste, vilde være nødt til at anvende noget stærkere Ord, end det er brugeligt her i Tinget, og jeg skal derfor ogsaa afholde mig derfra; men man kan vel dog forlange, at den, der vil agere Vejleder for andre her, først og fremmest gør opmærksom paa det virkelige Forhold: for det første, at Forslaget fritager alle Nybygninger for Skat til Kommunen, for det andet, at Bygnings-skatteerne paa alle gamle Bygninger ikke kan forhøjes, og for det tredje, at det ganske overlades til Kommunerne selv at afgøre, hvad der saa skal foretages, om man overhovedet ønsker at foretage andet og mere. Der er ikke Spor til Hinder for, at man kan blive staaende herved, indtil de gamle Bygninger i Løbet af en længere Aarrække efterhaanden forsvinder og erstattes med nye, og der er vel ikke mange i dette høje Ting eller overhovedet Folk, der har arbejdet med disse Forhold, der tror paa, at den budget-mæssige Nedgang i Kommunerne i de første Aar vil faa Indflydelse paa Tempoet i Om-lægningen. Det er det centrale i Forslaget, og man har Pligt til at fremhæve dette, naar man forsøger paa at oplyse Folk om Lovens Virkninger og Lovens Karakter. Der er jo ikke i dette Lovforslag noget som helst Paabud til Kommunerne om at gaa til øjeblikkelige og voldsomme Skatteomlægninger indenfor deres Omraade, de er fuldkommen frit stillet her, det overlades til Kommunalbestyrelserne med Ansvar overfor Vælgerne og under Hensyntagen til de lokale Forhold at træffe den Afgørelse, der under de givne Omstændigheder maatte være den rette, og det vidner om en grov Mangel paa Tillid til Kommunerne, naar man har villet paastaa, at de vilde gennemføre Skatteomlægninger af den Art, som de Tal og Beregninger udviser, jeg har været stillet

overfor. Der er kun dette at sige om disse mange Tal og Beregninger, at de hører kun eet Sted hjemme, og det er i Fantasiens Verden. Man kan ikke i Dag sige noget om, hvordan Loven vil komme til at virke, for det afgør nemlig Sogneraadene og Byraadene selv, naar Loven er vedtaget. Disse mange Tal og Opstillinger vil derfor heller ikke kunne faa nogen videre Indflydelse paa selve Lovforslagets Behandling, og de har vel ikke haft nogen anden Hensigt end den at skabe en passende Atmosfære om Forslaget paa Forhaand. Det er min Tro, at man ved at fastholde Princippet i Forslaget, som det her foreligger, og ved at indføre i Lovforslaget visse praktiske Ændringer som dem, jeg har peget paa, og som vil gøre Overgangen lettere og lempeligere, vil tilvejebringe et bedre Grundlag for den kommunale Beskatning af fast Ejendom end det, vi har i Øjeblikket, hvor de arbejdsskabte Værdier underkastes en meget stærk Beskatning. Jeg kan ud fra disse Synspunkter tilsige Ministeren mit Partis Støtte til Forslagets videre Behandling saavel her i Tinget som i det kommende Udvalg.

Pinholt: Man kunde ikke undgaa at lægge Mærke til, at Regeringsordføreren fandt Forslaget noget for radikalt. Han var ængstelig for adskillige af Bestemmelserne og navnlig ængstelig for, at de skulde føre til en noget voldsom Udførelse af Forslagets Bestemmelser, og han var egentlig besjælet af den samme Tanke som den tidligere Indenrigsminister Hauge, at man skulde undgaa de store Forskydninger, og det er i og for sig en rigtig Tanke... (*Hendriksen:* Vi kan ikke høre noget.) ...Ja, saa maa De sætte dem nærmere hen... (*Hendriksen:* Tal højere.) ...Ja, jeg kan ikke tale højere, saa kan det ærede Medlem sætte sig nærmere her hen. Det Indtryk maatte man stærkt faa, og det var ogsaa et rigtigt Indtryk.

Jeg forstaar i øvrigt ikke rigtig Lovforslagets Fremkomst, thi det er jo ikke saa længe siden, vi med stor Møje og Besvær har faaet gennemført en Lov, som man fra alle Sider var enig om var et Fremskridt, et godt Fremskridt. Ja, det var saadan, at Hr. Wilmann, som var Ordfører for den daværende Regering, udtalte ved Lovforslagets Oversendelse til Landstinget, Sp. 4873:

„...idet jeg paa det varmeste anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Folketing. Jeg gør det med god og rolig Samvittighed, klar over, at der ikke af den Grund sker mig noget ondt, naar Loven begynder at træde i Kraft.“

Hvad mener det ærede Medlem Hr. Wilmann